

Zahvaljujući umjetnosti, umjesto da vidimo jedan jedini svijet, ovaj naš, mi vidimo kako se on umnožava, pa koliko ima originalnih umjetnika, toliko nam svjetova stoji na raspolaganju... Ona jedino izražava za druge i pokazuje nama samima naš vlastiti život

M. Prust

Organizator i producent

JU Nikšićko pozorište

Savjet Festivala

Milorad Jovanović (predsjednik)
Dragica Milić
Goran Bulajić
Tanja Perišić
Zoran Bulajić
Vojislav Krivokapić
Milan Korać

Selektor Festivala

Zoran Bulajić

Žiri Festivala

Petar Pejaković (predsjednik)
Mirko Vlahović, član
Sreten Mitrović, član

Organizator

Tanja Perišić

Moderator razgovora o predstavama

Vanja Kovačević

Vizuelni identitet

Milka Delibašić

Nagrade Festivala

Grand prix za najbolju žensku ulogu
Grand prix za najbolju mušku ulogu
Grand prix za najbolji partnerski odnos na sceni
Grand prix za najbolju epizodnu žensku ulogu
Grand prix za najbolju epizodnu mušku ulogu

Pokrovitelji

Vlada Crne Gore / Ministarstvo kulture i Opština Nikšić

Prodaja karata

Biletarnica Nikšićkog pozorišta, od 8, 00 do 20, 00 h

Tel. 040/213- 566, 068/241 - 701

Program Festivala

02.11. (ponedjeljak)

Nikšićko pozorište, 20,00 h

Svečano otvaranje Festivala / pozdravna riječ predsjednika Opštine Veselina Grbovića i dodjela nagrade „Veljko Mandić“

Nikšićko pozorište

BILO JEDNOM U MAJU

Tekst: Žolt Požgaj

Adaptacija i režija: Goran Bulajić

Scenografija: Anka Gardašević

Kostimografija: Jelena Đukanović

Muzika: „Autogeni trening“

Uloge:

Kristina Stevović

Gordana Mićunović

Nikola Vasiljević

Stevan Radusinović

Jovan Krivokapić

Miloš Pejović

Boban Čvorović

Nebojša Vulanović

Off program

Razgovor o predstavi / press – foaje Nikšićkog pozorišta, 22, 00 h

03.11. (utorak)

Nikšićko pozorište, 20,00 h

Narodno pozorište - Beograd i Šabačko pozorište

BIZARNO

Tekst: Željko Hubač

Režija: Snežana Trišić

Scenografija: Darko Nedeljković

Kostimografija: Marina Medenica

Kompozitor: Srđan Marković

Uloge:

Igor Đorđević

Nikola Vujović

Miloš Đorđević

Sonja Milojević

Suzana Lukić

Off program

Razgovor o predstavi / press – foaje Nikšićkog pozorišta, 22, 00 h

Program Festivala

04.11. (srijeda)

Nikšićko pozorište, 20,00 h

Sarajevski ratni teatar (SARTR) i Internacionalni teatarski

Festival MESS – Scena MESS

BRAŠNO U VENAMA

Tekst: Igor Štikš

Dramaturgija: Dubravka Zrnčić Kulenović

Režija: Boris Liješević

Scenografija: Vedran Hrustanović

Kostimografija: Lejla Hodžić

Muzika: Duško Šegvić

Uloge:

Miki Trifunov

Kača Dorić

Izudin Bajrović

Admir Glamočak

Selma Alispahić

Jasenko Pašić

Off program

Razgovor o predstavi / press – foaje Nikšićkog pozorišta, 22, 00 h

05.11. (četvrtak)

Nikšićko pozorište, 20,00 h

Crnogorsko narodno pozorište

Podgorica

URNEBESNA TRAGEDIJA

Tekst: Dušan Kovačević

Režija i izbor muzike: Veljko Mićunović

Scenografija i kostimografija: Miodrag Tabački

Uloge:

Ana Vujošević

Mladen Nelević

Vule Marković

Nada Vukčević

Branimir Popović

Branka Stanić

Meto Jovanovski

Mišo Obradović

Momo Pićurić

Off program

Razgovor o predstavi / press – foaje Nikšićkog pozorišta, 22, 00 h

Program Festivala

06.11. (petak)

Nikšićko pozorište, 20,00 h

NU Dramski teatar – Skopje

2012 - POSLJEDNJI MAKEDONCI

Tekst i režija: Sašo Milenovski

Asistent režije: Bojan Trifunovski

Kostimografija i scenografija: Tihomir Spirovski

Muzički saradnici: Velika Stojkova Serafimovska i Marko Kolovski

Koreografija: Ljupčo Manevski i Snežana Balkanska

Kompozitor: Venko Serafimov

Uloge:

Biljana Beličanec Aleksić

Sanja Arsovska

Biljana Dragičević Projkowska

Trajanka Ilieva

Rubens Muratovski

Zoran Ljutkov

Igor Angelov

Off program

Razgovor o predstavi / press – foaje Nikšićkog pozorišta, 22, 00 h

07.11. (subota)

Nikšićko pozorište, 20,00 h

JU Nikšićko pozorište

PERSONE NON GRATE

Tekst i režija: Obrad Nenezić

Scenografija: Darko Musić

Kostimografija: Nikolina Mijušković

Muzika: Milutin Radonjić

Dizajn: Milovan Kadović

Uloge:

Branka Stanić

Nikola Vasiljević

Karmen Bardak

Aleksandar Radulović

Mihailo Perošević

Off program

Razgovor o predstavi / press – foaje Nikšićkog pozorišta, 22, 00 h

Dodjela nagrada i svečano zatvaranje Festivala / 22,30 h

...Večeras na programu...

„Brašno u venama“ – drama o generacijskom nerazumijevanju

Treći dan takmičarskog dijela programa XII „Međunarodnog festivala glumca Nikšić 2015“, rezervisan je za sarajevski produkcijski naslov „**Brašno u venama**“. Komad je rađen po tekstu **Igora Štiksa**, a u koprodukciji Sarajevskog ratnog teataru i tamošnjeg Internacionalnog teatarskog festivala MESS – Scena MESS. Režiju potpisuje **Boris Liješević**, a gluma je povjerena: **Mikiju Trifunovu, Kaći Dorić, Izudinu Bajroviću, Admiru Glamočaku, Selmi Alispahić i Jasenku Pašiću**.

Riječ je o praiizvedbi Štiksovog teksta, koji govori o emocionalnom i ideološkom jazu generacija i suočavanju sa prošlošću, kao bitnim segmentima budućnosti. Dramatizaciju je

Sarajevsko „Brašno u venama“

uradila **Dubravka Zrnčić Kulenović**, scenografiju **Vedran Hrustanović**, kostimografiju **Lejla Hodžić**, a autor muzike je **Duško Šegvić**.

Navodeći kako je „Brašno u venama“ - komad o porodici koju je rat rasuo po svijetu, a koja se poslije više od 20 godina susreće u jednom gradu, stanu i jednoj noći, reditelj predstave **Boris Liješević**, naglašava da su ljudska prošlost i traume postale pogled na svijet, način razmišljanja i obrazac ponašanja. „Na Balkanu gdje ratovi kreiraju istoriju, geografiju, ekonomiju, kulturu, politiku, obra-

zovanje, trauma postaje nacionalno blago, identitet, političko sredstvo, tradicija, vaspitanje... Ovo je drama na koju su njeni junaci čekali decenijama. Drama povratka, susreta, progovaranja, krivice, prevazilaženja, raspleta i na kraju pomirenja“, kaže Liješević. On dodaje da na Balkanu pomirenje postaje prijetnja, jer zahtijeva suočenje, prihvatanje i otvaranje nove i nepoznate stranice.

Autor dramskog teksta **Igor Štiksa**, kaže da je priča ove drame nastajala godinama. „Prvi motivi su se pojavili još za vrijeme mog boravka u Chicagu, gdje sam sretao porodice našeg porijekla u kojima sam vidio duboko generacijsko nerazumijevanje. Djeca nijesu mogla u potpunosti razumijeti svoje roditelje, iskustvo i istoriju koju su donijeli sa sobom u Ameriku. To mi je izgledalo kao nepravda, da naslijedite sve te traume, a živite i želite se razvijati u svijetu u kojem za njih nema mjesta i čak su prepreka za taj razvoj“, objašnjava Štiksa. Njegova poruka je da moramo naučiti kako se hvata bumerang prošlosti, prije nego nas on ponovo povrijedi, ne da bismo ga odbacili i zaboravili, već da bismo spriječili da nam osakati budućnost.

Dramaturškinja **Dubravka Zrnčić Kulenović**, kaže da je afirmacija savremenog teksta jedna od osnovnih namjena teatra. „Brašno u venama“, prema njenoj ocjeni je sjajna priča, s dosta elemenata romaneskne forme, koja otvara prostor partnerskoj igri, što provocira na nivou emocija i prepoznavanja. „Zadatak je bio prepoznati sebe, te se suprotstaviti bumerangu prošlosti kako nam se ne bi ponovo vratio“, zaključuje Zrnčić Kulenović.

S.M

...Sa festivalskog repertoara...

„Bizarno“ - groteska, farsa i apsurd

Da je drama „**Bizarno**“, groteska, farsa i apsurd, kakvom je ocijenio teatrolog Svetislav Jovanović, pokazalo se i na njenom festivalskom izvođenju na međunarodnoj smotri glume u Nikšiću. Tekst **Željka Hubača**, u režiji **Snežane Trišić**, a u izvođenju sjajnog glumasčkog „peterca“ (**Igor Đorđević, Nikola Vujović, Miloš Đorđević, Sonja Milojević i Suzana Lukić**), je snažna i ubojita priča, od koje zastaje dah u grudima. Festivalska publika, je u potpunoj pozorišnoj tišini, do kraja ispratila tu priču, koja govori o životu sa „ivice provalije“, isprepletenu egzistencijom, ljubavi, srećom, tugom, osmjehom, suzom, ali i iščekivanjem boljeg. Glumački ansambl je nakon izvođenja komada nekoliko puta vraćan na bis. Njihova transformacija iz lika u lik, odgovara teatrološkoj definiciji: „Glumac koji glumi jednu ulogu, koliko god rafinirano

„**Bizarno**“ na nikšićkom Festivalu

njegovo izučavanje bilo, uvijek će biti inferioran glumcu koji kontrolira mnoge uloge“. Glumci ovog komada, su svojim izrazima i artizmom, pokazali da je transformacija „vještina koja bogati i unapređuje“ umjetničke sposobnosti tog zanata. Izvođenje te drame u Nikšiću, ostaće upamćeno i po tome što je jedan od protagonista, glumac Igor Đorđević, sa polomljenom nogom igrao svoje uloge. Ni fizička bol, čulo se na okruglom stolu kritike, tog umjetnika i zaljubljenika u „daske koje život znače“, nije omela da

izađe na scenu i da do kraja, na izuzetno uvjerljiv način dočara živote likova.

Tekst Hubača, koji u osnovi tretira bizarnost, slojevito oslobađa dramski dijalog od patetike i realnosti i prevodi ga na polje „demonskog i praznog karnevala“. Gorčinu sa margina života, scenski je na veoma precizan način donijela Snežana Trišić, rediteljka komada. Scenografija – siva i kosa, jasno govori o ivici „oštrice“ bizarnog života. Kritika je to scensko iščitavanje do sada okarakterisala kao „psihološke vjerodostojne portrete žrtava pakla ratova“ iz devedesetih godina na ovim prostorima, ali i ljudi „koji su otišli u emigraciju, ili bespovratnim putem nasilja i kriminala“. No, iako se radnja drame dešava na krovu jedne beogradske višespratnice, njena opšta mjesta su univerzalna i karakteristična za globalno savremeno društvo.

„**Bizarno**“ je rađeno u antidramskoj formi, što govore i njene scene, u kojima glumci „utrčavaju iz lika u lik“, i u kojima na momente dolazi do izražaja „nagon za preživljavanjem“. U tome i jeste poenta surovosti i poetičnosti cijelog komada, koje su piščevim i rukopisom reditelja vješto postavljeni.

Izvođenje u Nikšiću je prvo festivalsko igranje „**Bizarnog**“, ali je ta drama, trenutno jedna od najnagrađivanijih teatarskih naslova u Srbiji.

S.M.

...Akcenti razgovora o predstavi „Bizarno“

Drama životnog realizma i apsurdna

Uvodna riječ medijatora razgovora o predstavama **Vanje Kovačevića**, podsjetila je učesnike u raspravi o komadu „**Bizarno**“, da je u dramskoj umjetnosti, još od antike poznata interpretacija društvenih problema i njegovih devijacija. Dramski tekst, kazao je Kovačević, može se razumjeti na više načina, kao što se može i različito čitati na sceni. Ta višeslojnost, naglasio je Kovačević, upravo karakteriše i dramu **Željka Hubača**, koja je izvedena drugog dana zvaničnog – takmičarskog programa Festivalu glumca u Nikšiću.

„Bizarno“ se bavi fenomenima društvenih granica i u tim konstelacijama „iznjedrena“ je drama iz pera Hubača. Autor i sam potvrđuje da se ovaj dramski naslov, razlikuje od poetike njegovog ranijeg rukopisa, zbog čega su mnogi 2006. godine, kada je tekst nastao, bili iznenađeni. „Bizarno“ je rađeno u antidramskoj formi, istakao je Hubač, ilustrujući to scenama iz drame, koje izgledaju na prvi pogled neizvodljive. Antidramska forma nije novina u dramaturgiji, već nešto što je odavno viđeno. Teatarski naslov „Bizarno“, beogradsko – šabačke produkcije, ima svoje specifične vrijednosti, koje ga čine prepoznatljivim i osobenim – konstatovano je više puta u raspravi, koja je uslijedila odmah nakon festivalskog izvođenja tog komada.

Univerzalnost teme u ovom tekstu je više nego vidljiva, jer, iako se radnja dešava na krovu jedne beogradske šesnaestospratnice, ona je istovremeno slika bilo kog drugog geografskog podneblja. Ono što dramu „Bizarno“, izdvaja od dugih, i čini je posebnom, je to što ona počiva na običnom, svakodnevnom realizmu – bizarnom, onom koji se kreće put apsurdna. „To je, naročito došlo do izražaja u csenskom čitanju rediteljke **Snežane Trišić**“ - jedna je od ocjena koja se čula u raspravi.

Željko Hubač, autor teksta i Direktor drame Narodnog pozorišta u Beogradu, kaže da je ovo prvi festivalski iskorak predstave „Bizarno“, iako je ona trenutno najnagrađivanije

teatarsko djelo u Srbiji. Za glumca **Nikolu Vujovića**, rad na ovom projektu je bio izazov, ali i velika odgovornost.

„Trebalo je uvjerljivo dočarati realne slike iz svakodnevnog života, u kojima dolazi do izražaja nagon za preživljavanjem. To i dovodi do vidljivog spoja surovosti i poetičnosti u cijelom komadu“, cijeni Vujović. Radost igre, za njega dolazi do izražaja tek u glumačkim transformacijama, jer se likovi gledaocu moraju približiti na što uvjerljiviji način.

„Svaki put kada igram ovu dramu, na kraju se osjećam kao da sam istovario kamion džakova. Da bih likove koje igram predstavio autentično, ja se prosto moram uživjeti u njihove sudbine i tragične momente, koji su iscrpljujući“, kazao je Vujović, objašnjavajući u čemu leži „težina“ njegovih uloga.

Iste razloge, kao izazove, vidi i njegov kolega **Miloš Đorđević**. „Poenta transformacije se svodi na to što se svaki lik mora do perfekcije opravdati“, rekao je Đorđević.

Glumica **Sonja Milojević**, cijeni da angažovanost drame leži u teretu, koji svaki pojedinačni lik sa sobom nosi. **Suzana Lukić**, cijeni da su likovi koje tumači, nedorasli situaciji i životnim izazovima u kojima su se našli. „Iz tog razloga, na sceni ih treba što uvjerljivije iznijeti“, kaže Lukić.

„Skok sa šesnaestog sprata nije skok u brutalnost, već skok u prazno, a sam kraj drame, iako je tragičan, nagovještava optimizam i vjeru u život. Kraj, sa scenom zagrljaja, asocira na materinstvo i rađanje novog života“ – utisci su nekih učesnika u razgovorima o predstavi „Bizarno“. Čulo se i da je metafora pada, vidljiva u samoj scenografiji. Njeno sivilo i kosina, dodatno govore o osnovnoj poruci rukopisa autora Hubača i rediteljke Trišić.

Na kraju rasprave sumiran je utisak: Svi akteri predstave 'Bizarno', neizmjerljivo vole ovaj projekat. To se vidjelo i na festivalskom izvođenju u Nikšiću, gdje je glumac Igor Đorđević, igrao sa slomljenom nogom. Glumca koji voli svoj posao, ni fizička bol ne može spriječiti da izađe na scenu i odigra povjerenu ulogu – izvodi su nekih akcenata, koji su se sinoć čuli na kraju rasprave o koprodukcijskom projektu „Bizarno“.

S. Marojević

...Najava programa za četvrtak, 5 novembar...

„Urnebesna tragedija“

„Urnebesna tragedija“, Dušana Kovačevića, u režiji Veljka Mićunovića, je četvrta predstava na repertoaru zvaničnog, takmičarskog programa ovogodišnjeg, XII „Međunarodnog festivala glumca“, u Nikšiću. Uloge su povjerene: **Ani Vujošević, Mladenu Neleviću, Vulu Markoviću, Nadi Vukčević, Branimiru Popoviću, Branki Stanić, Metu Jovanovskom, Milivoju Obradoviću i Momu Pićuriću.**

Dramaturg je **Slobodan Obradović**, a scenografija i kostimografija je djelo **Miodraga Tabačkog**. Izbor muzike je odradio reditelj Mićunović.

Ova zanimljiva pozorišna priča iz pera poznatog pisca Kovačevića, govori o sukobima u porodici koju čine bivši komunisti i pripadnici građanske opcije. Kolateralna žrtva porodičnih sukoba je dvanaestogodišnji sin Neven, koji kraj komada dočekuje sa dubokom krizom identiteta.

„Od trenutka kada je napisan komad do danas proteklo je dvadeset i više godina i mnogo toga se i u nama i oko nas promijenilo. Svađe tzv. komunista i tzv. građana, s kraja

„Urnebesna tragedija“/ CNP

osamdesetih, sada su samo sjećanje na put sazrijevanja našeg društva i zato je Neven, u ovoj predstavi, dječak koji se prisjeća djetinjstva i stavlja tačku na nekadašnje sukobe. Reditelj Veljko Mićunović je komad delikatno pomjerio ka crnogorskom mentalitetu, ne ugrožavajući strukturu djela i ljepotu jezika. Ova predstava je značajna zato što 'Urnebesnu tragediju' vraća u pozorišni

život, kroz novo i svježe čitanje”, navodi su osvrta Marine Milivojević Mađarev.

Nakon inscenacije teksta Kovačevića, reditelj Mićunović, je napisao: „Kako posmatrati životnu prošlost? Da li bi se moglo reći - ostavila je bolne tragove, ili je to pitanje jednog vremena koje je za čitavu generaciju bilo frustrirajuće. Odrastati kroz to nevrjeme, ispostavi se na kraju kao intrigantno. Kao neobično životno sazrijevanje. Da li je u pitanju socijalistički milje ili postsocijalistički ili tranziciono, liberalno-kapitalističko doba, nebitno je. Gdje god živjeli, u kojim god životnim okolnostima, važno je da se suočimo sa sobom. Svako ima svoj poseban susret sa životom. Odrastanje tokom jednog jedinog dana. Ili je to možda bio tren u kome je prepoznao čovjeka u sebi“.

S.M

...Pismo iz publike...

Čarolija koja govori u ime života

Nikšić je oduvijek bio prepoznatljiv po svom osobenom specifičnom dramaturškom duhu. Ljudi su dolazili i prolazili, ali i rado ostajali u naš grad koji ih je mamio svojom vrcavom intelektualnom energijom. I taj duh boemije, svojstven gradovima koji govore jezikom opitosti, pripadao je i nama. Nikšić, grad kulture, grmio je i grmio. Daleko se čula riječ koja je otvarala i najneizvjesnija vrata budućnosti, riječ koja je kritikovala trivijalnost i površnost i slavila slatke ukuse plemenitih ljudi potreba i očekivanja.

A onda je pozorište začutalo. Naizgled iznenada. Ko zna zašto i sa kojim razlogom. I riječi intelektualizma su se povukle iz društvene stvarnosti. Patile su.

Nizale su se godine koje su mirisale apsurd, apstinenciju, atrofiju. Mirisale su na „nekada“.

„Iznenada“ granulo je sunce. Rodilo se opet pozorište. Iz pepela, iz ćutanja, progovorila je umjetnost. I ohrabrila. I obasjala.

Tražila je sabesjednika. Prijatelja. Sličnoga. Probudio se nemir. Javilo se očekivanje.

U ime glasnika promjena „oglašava se“ i „Međunarodni festival glumca“. Njegov jedini cilj je da nas obogati duboko proživljenom emocijom koja govori jezikom smislene duhovnosti.

Čaroliju nemira duhovnog buđenja podariće vam neobičnost glumačke profesije.

Glumac, junak i ratnik, žrtva i patnik, glas i glasnik, svojim čarobnim bićem, darivaće vam svjetlost bisera.

Posebnim!

Riječi sudbine, riječi grešne i nevine, riječi ubojite i silovite.

Progovoriće!

I preživljavaćemo ljudske drame, vrtoglave, trenutne životnih kovitlaca koji grade i ruše. I ponovo grade.

Jedan čovjek u ime udružene snage života. Stajaće grad vama!

I preživljavaćemo ljudske drame, vrtoglave trenutke životnih kovitlaca, koji grade i ruše. I ponovo grade.

Jedan čovjek u ime udružene snage života. Stajaće pred vama!

I preživljavaćemo zajedno sa njim, plakaćemo gorko u samoći, ali se i beznadežno nevino veseliti i smijati čarolijama koje „govore“ u ime života.

U ime posebnosti glumca i njegove ubojite snage, pozdravljamo Festival – „Međunarodni festival glumca“, jedini ovog karaktera u našem regionu.

On priča neobično, obične priče. Priče prpadaju nama i govore o nama. Zbog nas! Oslušnite ih! A dalje će „vam se sve kazati samo“.

Bojana Perišić

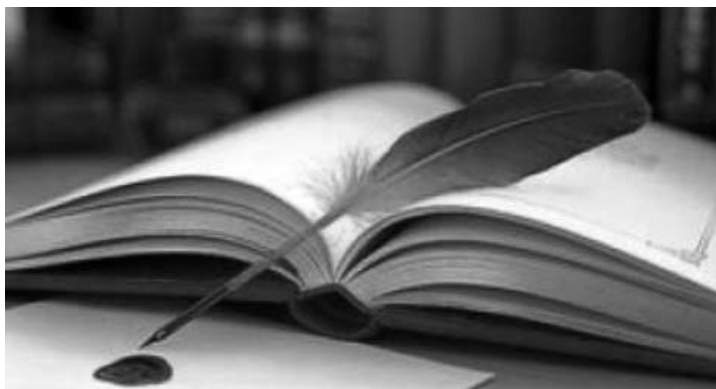
(Autor teksta je profesor crnogorskog jezika i književnosti u nikšićkoj Gimnaziji „Stojan Cerović“.)

...Sjećanje...

Marko pristavu kafu - spavaj mirno i meni se drijema

Marko Kovačević, bio je istaknuti bosanskohercegovački dramaturg, redovni profesor i prodekan za nastavu na Akademiji scenskih umjetnosti u Sarajevu i jedan od osnivača Odsjeka za dramaturgiju. Kovačević je bio gost na nikšićkom obnovljenom „Međunarodnom festivalu glumca“ i svojom akademskom retorikom na okruglim stolovima i simpozijumima dao nemerljiv doprinos programu te internacionalne smotre glume.

U znak sjećanja na počivšeg Kovačevića, Nikšićko pozorište je 2009. godine, u okviru off programa tadašnjeg Festivala glumca, održalo omaž. O Kovačevićevom liku i djelu govorili su njegovi prijatelji i kolege: Ljubo Đurković (dramski pisac) i Dino Mustafić (reditelj). Minut ćutanja i suza u očima Markovih prijatelja, ali i onih koji su imali čast da sa njim rade, ili ga upoznaju, su samo dio bola i praznine zbog njegovog odlaska.

Bilten br.3, ovogodišnjeg XII „Međunarodnog festival glumca“, objavljuje „pismo“ Slobodana Jokovića, Markovog prijatelja i dobrog poznavaoa dramske umjetnosti.

Dragi moj Marko,

Ne vjerujem da si zaboravio! Februar je! Javljam Ti se iz lijepog grada Onogošta, sa našeg i Tvog Festivala. Doputovali smo i ove godine Saša i ja zajedno, jer si Ti riješio da više ne dolaziš sa nama. Ostavio si nas i otišao u neki bolji svijet, gdje ćeš vjerovatno naći i bolje sagovornike, prijatelje – teško.

Čini mi se da su i stjuardese u avionu znale da smo prošle godine putovali trojica. Zorica me je zvala da Saša i ja dođemo minibusom. Što da za nas dvojicu šalju kola, kada trećeg nema. Lijepo su nas dočekali kao i prošle godine, ali sam stalno imao osjećaj da zaviruju iza nas, čekajući trećeg. Svi smo, nažalost, svjesni činjenice da treći neće doći, pa Ti ja zbog toga i pišem ovo pismo. U Pozorištu je sve kako treba, Zoran upravlja, ovi drugi slušaju, a Bane je napravio odličan reperoar. Hladno je u Nikšiću, moj Marko, kao što je i nama hladno oko srca, znaš zbog čega.

Išli smo Saša i ja u knjižaru, u onu od prošle godine, i tamo su očekivali trećeg. Saša kupio novu Balšinu knjigu i odnio mu je na potpis.

Ja sam ljut na Tebe, kome ja da budem ove godine vodič i objašnjavam kulturno-istorijske znamenitosti Nikšića, treba mi treći, ne za preferans, nego za pijacu. Nas dvojica bili, probali: zatop, mladi sir, skorup iz mješine, sira- prlja... One žene nas prepoznale i kako nam daju parčice da probamo, uvijek im na kraju ostane ruka u vazduhu i pitaju nas: „Gdje je onaj treći“?

Što se Hotela tiče, sve je normalno - živimo na minus deset! Ne dostaju nam oni Tvoji

specijaliteti – kada si donosio materijal sa pijace i davao upustva kuvaricima kako da ih spreme. Sjećaš se, tada sam napisao u biltenu sljedeću rečenicu: „Da sam ja na njihovom mjestu ne bih nikako u ovih osam dana ispunjavao sve hireve Sloba Jokovića i Marka Kovačevića, pa da su mi iz oka kanuli!“

Skupio se onomad veliki svijet Tebi u čast. Možeš li da vjeruješ, svi su stajali mirno cio minut. Onda je Ljubo Đurković rekao kako su njegovi studenti dramaturgije na Cetinju jako ljuti na svog profesora što im i ove godine nije doveo kolegu Kovačevića da im održi jedan čas, koji je prošle godine trajao četiri sata.

Dino Mustafić je bio na tom skupu, a imao je i sjajnu predstavu na Festivalu, znaš Ti dobro, onu sa Mirom i Erminom. Sjajno su prošli, a i Dino se sjajno sjećao Tebe. Šaljem Ti na provjeru ovaj njegov citat:“ Kod nas u Bosni kafa je sve,a sve manje je ljudi sa kojima možeš piti kafu. A Marko je bio čovjek za kafu“.

MARKO PRISTAVI KAFU – SPAVAJ MIRNO I MENI SE DRIJEMA

Voli Te Tvoj Sloba Joković

JU Nikšičko pozorište

Trg Save Kovačevića, br 5

Tel. 040/213-566

e-mail: niksickopozoriste@gmail.com

Web sajt: www.niksickopozoriste.me

Redakcija biltena

Tekstove piše i bilten uređuje: **Slavojka Marojević**

Dizajn korica: **Milka Delibašić**

Fotografije: **Vesko Perović**

Grafički prelom i dizajn strana: **Milinko Žižić**

Tehnička priprema tekstova: **Vesna Vukićević**

e-mail redakcije biltena: slavam@t-com.me

Tel. 040/213-566

067/636-147

Tiraž: 50 primjeraka

